

INDIVIDUALIZAREA INFRAȚIUNII DE VIOLARE DE DOMICILIU DE ALTE INFRAȚIUNI CONEXE

INDIVIDUALIZATION OF THE VIOLATION OF DOMICILE FROM OTHER RELATED CRIMES

Stela BOTNARU, dr. conf. univ.,
Universitatea de Stat din Moldova
Gheorghe POPA, doctorand
Universitatea de Stat din Moldova

Abstract: The need to establish criminal liability for home violence is dictated by the social importance that constitutional law has on the inviolability of the domicile and the reports that are formed in the exercise of this right. In its turn, the European Community has adopted the European Convention on Human Rights which, in Article 8, paragraph 1, enshrines the right of the individual to have a place of residence, that is to say a freely chosen place, where to live his personal life without the unwanted interference side of others. The private life of any person develops through regular reports at his / her home, the space where he / she is performing under the most intimate one.

Keywords: *Violation of domicile – Violare de domiciliu, Domicile – Domiciliu, Residence – Reședință, Infraction – Infrațione, Private life – Viață privată, Penetration – Pătrundere, Inviolability – Inviolabilitate, Consent – Consimțământ.*

Actualitatea temei propuse spre dezbatere, în raport cu infraținea de violare de domiciliu reiese din importanța apărării inviolabilității domiciliului – acesta reprezentând un drept fundamental apărât și de constituție. Violarea de domiciliu reprezintă un drept constituțional ce este inclus în capitolul V al Codului Penal, intitulat „Infrațuni contra drepturilor politice, de muncă și altor drepturi constituționale ale cetățenilor”.

Făcînd o analiză a art.8 CEDO, constatăm că „Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale”. Această afirmație face trimitere nemijlocit la violarea de domiciliu. În opinia legiuitorului CEDO, domiciliul este un lăcaș unde persoana are posibilitatea să beneficieze de intimitate, să se simtă în siguranță. Sub acest aspect, considerăm că acordarea unei protecții speciale acestui drept se impune în mod obligatorie, întrucît o bună ocrotire a vieții private necesită, în primul rînd, asigurarea intimității locurilor în care aceasta se desfășoară.

De dreptul de inviolabilitate a domiciliului mai sunt legată și în mare parte, inviolabilitatea patrimoniului acesteia, inviolabilitatea psihică și fizică a persoanei, dar nu și în ultimul rînd a secretului corespondenței, informației de alt gen vizînd viața familială, intimă și privată a persoanei. Prin „realizarea dreptului la

inviolabilitatea domiciliului” se are în vedere aplicarea normelor de drept, care reglementează inviolabilitatea domiciliului, în contextul unor raporturi juridice în desfășurare.

Realizarea dreptului la inviolabilitatea domiciliului implică respectarea lui în corelație cu exercitarea acestuia. Fiind un drept fundamental al omului, în esența sa, inviolabilitatea domiciliului este parte componentă a dreptului la respectarea vieții private și de familie, în aceeași măsură fiind un element esențial al libertății persoanei și al demnității omului.

Astfel, conform art. 29, alin.1 din Constituția RM, *domiciliul și reședința sunt inviolabile. Nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia*. Potrivit art.2 Cod penal, legea penală apără inclusiv drepturile și libertățile persoanei. În corespundere cu această prevedere în Capitolul V al Părții Speciale a Codului penal este stabilită răspunderea penală pentru cele mai periculoase fapte din punct de vedere social, încălcări ale drepturilor constituționale ale cetățenilor, în cazul nostru violarea de domiciliu, infracțiune prevăzută la art.179 Cod penal.

Art.6, pct.11 Cod procedură penală stabilește că, domiciliu este locuință sau construcție destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum și încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, un alt loc de uz comun). Prin noțiunea de domiciliu, în sensul prezentului cod, se înțelege și orice teren privat, automobil, navă maritimă și fluvială privată, birou. Conform Convenției Europene pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului, *domiciliu înseamnă locul de reședință al unei persoane*.

Infracțiunea de violare de domiciliu, specificată la art.179 Cod penal, va intra în concurs cu infracțiunea de banditism prevăzută la art.283 Cod penal, în situația în care în domiciliu pătrunde o persoană sau mai multe înarmate, iar acestea cad sub incidența noțiunii de bandă armată, specificată la conținutul art. 283 Cod Penal. Condiția de bază este ca persoana sau persoanele la care se face referire fac parte dintr-o bandă armată, indiferent dacă arma pe care o avea în posesie a fost sau nu folosită într-un scop sau altul, este suficient ca persoana care posedă arma să aibă posibilitatea de a o aplica.

Împrejurarea descrisă mai sus nu împiedică individualizarea răspunderii penale în cele două ipoteze specificate în art.179 alin.(3), lit.b Cod penal:

- 1) violarea de domiciliu săvârșită de un grup criminal organizat;
- 2) violarea de domiciliu săvârșită de o organizație criminală.

Astfel „banda armată“ constituie un grup armat, din două sau mai multe persoane, ce au un caracter stabil, formată în scopul atacării persoanelor fizice sau juridice. După cum putem deduce banda armată are 4 trăsături de bază.

[R.Ștefănuț. Circumstanțele agravante ale infracțiunii de violare de domiciliu. Revista Națională de Drept, 2012, nr.2, pag.50]

Din cele menționate mai sus este necesar de specificat că, din conținutul dispoziției art.46 Cod penal, reiese că trăsăturile grupului criminal organizat sunt:

- 1) constituie o reuniune stabilă;
- 2) componența din două sau mai multe persoane;
- 3) este organizat în prealabil;
- 4) urmărește scopul de a comite una sau mai multe infracțiuni.

În astfel de circumstanțe infracțiunea intră în concurs și se consideră consumată din momentul săvârșirii atacului, fiind o infracțiune formală. Totodată, păstrarea și purtarea armei se cuprinde în componența de banditism, prevăzute de art. 283 Cod penal, iar cele comise nu necesită calificare suplimentară conform art.290 (Purtarea, păstrarea, fabricarea, repararea sau comercializarea ilegală a armelor și munițiilor, sustragerea lor) Cod penal, adică nu poate fi un concurs între aceste două norme în situația data, deoarece un semn obligatoriu întrunit de banda armată este ca aceasta să fie dotată cu armă sau arme. Dar care este calificarea în situația în care persoana care nu face parte dintr-o bandă armată deține o armă ilegală, însă comite infracțiunea prevăzută de art.179 Cod penal, necesită calificare suplimentară în baza art. 290 Cod penal? O condiție de bază este ca persoana care nu face parte din banda armată să dețină arma fără a întruni condițiile prevăzute de Legea nr.130 din 08.06.2012, privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă. Dacă persoana în cauză, deține arma conform Legea nr.130 din 08.06.2012, privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, la comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 Cod penal, aceasta nu necesită calificare suplimentară în baza art.290 Cod penal. [Stati V., Unele considerații asupra practicii aplicării răspunderii penale pentru infracțiunea de violare de domiciliu (art.179 CP RM), în [Revista Națională de Drept, 2010, nr.4, p.18-27].

Se consideră înarmată banda care posedă chiar și un singur exemplar de armă. Pentru calificarea faptei în baza art.283 Cod penal, nu are importanță numărul de arme sau tipul acestora (arme de foc, arme albe, arme de autoapărare ect.). Important este ca acestea să fie deținute contrar prevederilor Legii nr.130 din 08.06.2012, privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă sau a altor legi care reglementează regimul armelor și munițiilor.

În contextul prevederii de la art.179 alin.(2) Cod penal, prin “violență”, trebuie de înțeles violența al cărei grad de intensitate nu-l depășește pe cel al faptelor prevăzute la art.78 din Codul contravențional. Prin vătămare a integrității corporale sau a sănătății - trebuie de înțeles săvârșirea egală în mod intenționat sau din imprudență, a oricărei acțiuni sau inacțiuni, de natură fizico-mecanică, chimică, biologică sau psihică, care a adus o atingere sănătății unei alte persoane, atingere exprimată în dereglarea, a integrității anatomice a organelor sau a

tesuturilor corpului victimei ori a funcțiilor. Prin violența prevăzută în conținutul art.179 alin.(2) Cod penal, se înțelege o vătămare a integrității corporale sau a sănătății, care se manifestă în mod intenționat prin acțiune fizico-mecanică, din partea făptuitorului către victima infracțiunii.

În ipoteza în care, în contextul infracțiunii specificate la art.179 alin.(2) Cod penal, gradul de intensitate al violenței aplicate este de o intensitate mai mare, depășește pe cel specificat la art.78 din Codul contravențional, intervine necesitatea calificării conform regulilor concursului de infracțiuni. În asemenea circumstanțe se va aplica răspunderea în conformitate cu art.179 (cu excepția alin.(2)) Cod penal și 151, 152 sau art.145 Cod penal, în dependență de partea componentă a laturii obiective, urmarea prejudiciabilă a faptei. [Sergiu B., Vitalie S., Tratat de drept penal, Partea specială, Vol.-I]

În cazul în care violența aplicată în timpul comiterii infracțiunii de violare de domiciliu are ca urmare prejudiciabilă vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, cele comise necesită calificare suplimentară pe lângă art.179 alin.1 sau 3 Cod penal, și aplicarea art. 151 Cod Penal. Fapta se va califica conform art.151 Cod penal și atunci când făptuitorul constrânge victima să întreprindă acțiuni în scopul cauzării vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății îndreptate împotriva acesteia.

Pentru ca fapta să fie calificată pe lângă art.179 Cod penal și în baza art.151 alin.(1) Cod penal, este suficient prezența următorilor indicatori cu caracter alternativ:

- Pericolul vătămării pentru viață;
- Vătămarea se exprimă prin desfigurare iremediabilă a feței sau a altor regiuni din adiacentul acesteia;
- În urma vătămării are loc întreruperea sarcinii;
- Pierderea a cel puțin a unei treimi din capacitatea de muncă;
- Lezarea unor organe care au drept consecință pierderea vederii, auzului, graiului sau încetarea funcționalității altor organe etc.

În cazul în care violența aplicată în timpul comiterii infracțiunii de violare de domiciliu are ca urmare prejudiciabilă vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății, cele comise necesită calificare suplimentară pe lângă art.179 Cod penal și aplicarea și a art 152 Cod Penal. În urma celor expuse mai sus constatăm că este posibil aplicarea art.179 Cod penal cu art.151 sau 152 Cod penal, luându-se în vedere urmărirea prejudiciabile a faptei. Reieșind din textul dispoziției art.152 Cod penal, urmările prejudiciabile în contextul infracțiunii prevăzute de art.179 alin.2 Cod penal comportă următoarele trăsături distinctive:

- Lipsa pericolului pentru viață;
- Lipsa urmărilor prejudiciabile caracteristice pentru vătămarea integrității grave a integrității corporale sau a sănătății care sunt menționate mai sus;

- Pierderea considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă;
- Dereglarea îndelungată a sănătății.

Alte criterii de determinare a gradului de gravitate a vătămării integrității corporale sau a sănătății sunt prevăzute la pct.22 al Regulamentului Ministerului Sănătății nr.199 din 2003.

În cazul comiterii infracțiunii de violare de domiciliu, ce presupune amenințarea cu aplicarea violenței, nu este necesară calificarea suplimentară conform art.155 Cod penal. În plus, în această ipoteză, “cît privește noțiunea de violență” din sintagma “amenințarea aplicării violenței” (sintagmă utilizată în art.179 alin.(2) Cod penal), gradul de intensitate a violenței poate fi oricît de mare”.

Unii practicieni din Republica Moldova nu înțeleg semnificația prezenței în prevederile art.179 Cod penal a prevederii de la alin.(3) lit.a). Prezența respectivei agravante nu-i împiedică să rețină la calificare atît art.179 alin.(3) lit.a) Cod penal “cu folosirea situației de serviciu”, cît și art.327 Cod penal (care incriminează fapta de abuz de putere și abuz de serviciu). [R.Ștefănuț. Elemente constitutive subiective ale infracțiunii de violare de domiciliu. Revista Națională de Drept”, 2011, nr.10-1]

Sintagma de la art.179 alin.(3) lit.a “cu folosirea situației de serviciu” nu se referă la excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu ci la abuzul de putere sau abuzul de serviciu. Aceasta rezultă și din definiția noțiunii “folosirea situației de serviciu” din pct.18 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.23 din 28.06.2004 “Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”.

Conform pct.18 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, nr.23 din 28.06.2004: “Prin “folosirea situației de serviciu”, se înțelege săvîrșirea unor acțiuni sau inacțiuni care decurg din atribuțiile de serviciu ale făptuitorului, și care sunt în limitele competenței sale de serviciu. Atunci cînd abuzul de putere sau abuzul de serviciu reprezintă metoda de săvîrșire a escrocheriei sau a delapidării averii străine, trebuie aplicate ai prevederile de la art.190 alin.(2) lit.d) și art.191 alin.(2) lit.d) Cod penal. Conform dispoziției art.118 Cod penal, în acest caz nu este necesară calificarea suplimentară conform art.327 sau 335 Cod penal.

În continuare ne vom referi la posibilitatea existenței concursului ideal dintre infracțiunea prevăzută la art.179 alin.(3) lit.a) Cod penal și infracțiunea de exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu prevăzute la art.328 Cod penal. Totodată o întrebare care necesită răspuns este dacă este absorbită infracțiunea prevăzută de art.328 Cod penal (exces de putere sau depășire a atribuțiilor de serviciu) de infracțiunea prevăzută de art.179 alin.(3) lit. a Cod penal (violare de domiciliu, săvîrșită cu folosirea situației de service) sau cele două infracțiuni formează un concurs de infracțiuni.

Răspuns la această întrebare îl găsim în Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.23 din 28.06.2004 “Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” pct.18, unde este definită noțiunii “folosirea situației de serviciu”, din care reiese că, se referă implicit nu la excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu dar la abuzul de putere sau abuzul de serviciu.²¹ Astfel dacă în legătură cu infracțiunea de violare de domiciliu, făptuitorul care este o persoană cu funcție de răspundere, comite excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, răspunderea se va aplica inclusiv și în baza art.328 și nu doar în baza art.179 alin.(3) (cu excepția lit.a) Cod penal. Infracțiunea de violare de domiciliu, prevăzută la alin.3 Cod penal, săvârșită de o persoană care în mod vădit depășește limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și/sau drepturilor, intereselor ocrotite de lege ale persoanei, necesită calificare în baza art.179 (cu excepția lit.a) alin.(3)) și art.328 Cod penal.

În pct.19 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.12 din 2014, cu privire la completarea pct.29 al Hotărârii nr.23 din 2004 se arată: „alineatul șapte se completează la final cu sintagma: «deoarece sustragerea, în această modalitate agravantă a sa, absoarbe violarea de domiciliu»”. Astfel consider că este posibil ca infracțiunea prevăzută la art.179 Cod penal să formeze concurs cu infracțiunile prevăzute la art.186 alin.(2) lit.c), art.187 alin.(2) lit.d) sau art.188 alin.(2) lit.d) Cod penal, toate având corespondență, fiind comise prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință.

Într-u comiterea infracțiunilor contra patrimoniului, ca de ex: furt, jaf, tâlhărie se aduce atingere relațiilor sociale cu privire la realizarea, în conformitate cu art.29 din Constituție, a dreptului la inviolabilitatea domiciliului, fapt ce presupune respectarea unor drepturi constituționale garantate de legea supremă a Republicii Moldova. Totodată conform art.6 pct.11 Cod procedură penală, prin noțiunea de domiciliu, se înțelege și orice teren privat. Astfel ca persoana înainte de a comite infracțiunea “prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință” în unele cazuri, acesta trebuie să pătrundă mai întâi de toate pe terenul unde este amplasată încăperea unde urmează să pătrundă, care conform normei enunțate se califică drept domiciliu. Iar deja pătrunderea pe terenul unde se află încăperea în care urmează să pătrundă persoana, fără consimțământul proprietarului constituie infracțiune prevăzută de art.179 Cod penal.

Consider insuficientă calificarea doar în baza art.179 Cod penal, în cazul în care făptuitorul pătrunde într-o locuință contrar consimțământului proprietarului, iar pe lângă infracțiunea de violare de domiciliu comite infracțiunea de furt, jaf sau tâlhărie în raport cu o altă persoană care nu este proprietar a domiciliului sub formă de locuință sau teren, deoarece făptuitorul comite infracțiunea de furt, jaf, tâlhărie în raport cu o persoană iar infracțiunea de violare de domiciliu în raport

cu o altă persoană, victimele sunt diferite și relațiile sociale la care făptuitorul aduce atingere face ca atragerea la răspundere doar a unei norme să fie direct neproportională fapta cu pedeapsa și scopul legii penale. Într-o astfel de situație se aplică și infracțiunea de furt, jaf dar în raport cu o altă victimă deja.

Conform Hotărârii CSJ nr.23 din 2004 pct.29 prin care s-a exclus alin.7 din Hotărâre, ce are următorul conținut: „În cazul sustragerii săvârșite prin pătrundere în locuință nu este necesară calificarea suplimentară conform art.179 Cod penal, deoarece sustragerea, în această modalitate agravantă a sa, absoarbe violarea de domiciliu”. Astfel din această reglementare se deduce că *“nu este necesară calificarea suplimentară”* însă nu este și imposibilă aplicarea concomitentă a normelor date. Dacă partea vătămată a unei infracțiuni de furt, prevăzute la art. 186 alin.(2) lit.c Cod penal are obiecții față de făptuitor că aceasta a pătruns contrar voinței în domiciliu, organul de urmărire penală este obligat ca să pornească urmărirea penală în baza ambelor articole, art.179 și 186 Cod penal. [Hotărârii CSJ nr.23 din 2004]

Situație similară este și atunci când persoana în scopul răpirii mijlocului de transport, pătrunde în ograda victimei, se deplasează spre garaj și răpește automobilul. Într-o astfel de situație se va aplica art.192¹ alin.2, lit.c Cod penal, răpirea mijlocului de transport, săvârșită prin pătrundere în garaj, în alte încăperi sau spații îngrădite ori păzite, în concurs cu art.179 Cod penal. Dacă făptuitorul pătrunde în automobil cu scopul de a face rost de careva informații despre viața personală a posesorului mijlocului de transport, cele săvârșite urmează a fi calificate în baza art.179 și/sau 177 Cod penal.[Stati V., Unele considerații asupra practicii aplicării răspunderii penale pentru infracțiunea de violare de domiciliu (art.179 CP RM), în Revista Națională de Drept, 2010, nr.4]

Lipsa consimțământului proprietarului nu întotdeauna este suficientă și poate fi pus la baza calificării unei fapte conform art.179 Cod penal. Nu întotdeauna aceeași persoană întrunește cumulativ calitățile de titular al dreptului de proprietate la inviolabilitatea domiciliului și de titular al dreptului de proprietate asupra imobilului aferent aceluși domiciliu. Violarea de domiciliu nu este o infracțiune contra patrimoniului, spre deosebire de infracțiunea de tulburare de posesie (art.193 Cod penal). În unele cazuri comiterea infracțiunii de violare de domiciliu poate avea o tentă patrimonială, ca de exemplu când făptuitorul comite infracțiunea de violare de domiciliu la comandă, în scopul unei remunerații material. Când motivul este unul material (cu excepția cazurilor de obținere a remunerației material), iar făptuitorul are intenția să-și atribuie ilegal toate sau unele prerogative ale proprietarului bunului imobil aferent unui domiciliu, fapta în cauză nu se va califica în baza art.179 Cod penal, dar în baza art 193 Cod penal.

În cazul în care dreptul de proprietate asupra domiciliului aparține mai multor persoane, iar făptuitorului îi este permis să pătrundă în domiciliul comun fără acordul celorlalți, în contextul legii penale a Republicii Moldova, pătrunderea în

domiciliu poate atrage răspunderea, eventual, doar pentru samavolnicie (art.352 Cod penal sau art.335 al Codului contravențional). Și aceasta doar cu condiția disputării, contestării acțiunii făptuitorului din partea aceluia titular.

1. În delimitarea infracțiunii de violare de domiciliu de fapta de samavolnicie, V.A. Novikov susține că, dacă, o persoană, în lipsa unei hotărâri judecătorești, pătrunde în domiciliul străin fără a avea consimțământul celui care folosește acel domiciliu, prin aceasta exercitându-și un drept legitim sau presupus, în mod arbitrar, prin încălcarea ordinii stabilite, vom fi în prezența samavolniciei, dar nu a violării de domiciliu. [Уголовный закон в практике мирового судьи: научно-практическое пособие, под ред. А.В. Галаховой, Норма, Москва, 2005, с.70]

Conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, nr.4 din 19.06.2006, în cazul în care la comiterea infracțiunii de violare de domiciliu, motivul este unul huliganic, răspunderea penală urmează a fi aplicată nu doar în baza art.179 Cod penal dar și art.287 (huliganism) Cod penal sau art.354 Cod contravențional. Dacă se aplică împreună cu art.179 Cod penal, art. 287 (huliganism) Cod penal sau art.354 Cod contravențional, depinde de modul și intensitatea de manifestare a acțiunii sau a acțiunilor huliganice. Astfel conform sub pct.15) pct.10 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, nr.4 din 19.06.2006 “Cu privire la practica judiciară în cauzele despre huliganism”: huliganismul însoțit de pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, sau de perchezițiile și cercetările ilegale trebuie calificate conform art.287 și 179 Cod penal. [Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, nr.4 din 19.06.2006]

În concluzie, putem specifica că respectarea inviolabilității domiciliului nu este condiționată de existența unui drept de proprietate asupra imobilului ales ca domiciliu. Lipsa consimțământului proprietarului nu întotdeauna poate fi pusă la baza calificării unei fapte conform art.179 Cod penal. În sensul dispoziției de la alin.(2) art.179 Cod penal, noțiunea de “violență” presupune vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale specificate la art.78 din Codul contravențional. Dacă, în legătură cu infracțiunea de violare de domiciliu, violența aplicată depășește gradul de intensitate a vătămării intenționate ușoare a integrității corporale, specificate la art.78 Cod contravențional, va fi necesară calificarea conform regulilor concursului de infracțiuni. Pe lângă art.179 (cu excepția alin.(2)) se va aplica și art.145, 151 sau 152 Cod penal, în dependent de urmările prejudiciabile.

Sunt cazuri particulare în care art.179 Cod penal poate fi aplicat concomitent cu alte articole, însă aplicarea concomitentă a acestora nu este obligatorie pentru o calificare corectă, deoarece conform art.276 alin. 1 Cod procedură penală, urmărirea penală în baza art.179 alin.1 și alin.2 Cod penal, se pornește în baza

plîngerii persoanei. Astfel art.179 Cod penal avînd corespondență cu art. 145, 151, 186, 187, 283, 328 Cod penal, pornirea urmăririi penale în privința acestor articole poate avea loc și fără depunerea plîngerii victimei, pe cînd dacă în scopul comiterii infracțiunilor menționate făptuitorul comite și infracțiunea de violare de domiciliu, pornirea urmăririi penale în privința art.179 Cod penal va fi pornită doar dacă în acest sens va fi depusă o plîngere. Conform art.276 alin.2 Cod procedură penală, în cazul în care, în urma infracțiunii, au pătimit mai multe persoane, pornirea urmăririi penale se face chiar dacă plîngerea prealabilă se înaintează doar de către una din victime, această regulă aplicîndu-se în situația în care un domiciliu aparține a două sau mai multe persoane.

Ca concluzie se poate menționat faptul că respectarea inviolabilității domiciliului nu este condiționată de existența unui drept de proprietate (sau a unui alt drept real) asupra bunului imobil aferent domiciliului, inviolabilitatea domiciliului fiind un drept fundamental al omului care statul îl asigură cetățeanului. Inviolabilitatea domiciliului este o valoare socială de o importanță deosebită și că protecția acestei valori și a multor altele cum ar fi viața privată și de familie reprezintă obligația exclusivă a statului. Inviolabilitatea domiciliului este libertatea de a beneficia de un spațiu personal marcat de limitele unui imobil aferent. Deci, este nu altceva decît libertatea de a beneficia de un spațiu imobil, caracterizat prin teritorialitate, care este, în același timp, un spațiu primar. Un astfel de spațiu asigură intimitatea. Acesta poate fi personalizat și orice perturbare este resimțită de către deținătorul acelu spațiu ca o violare adusă acestuia.

Referințe bibliografice:

1. Ștefănuț R., Circumstanțele agravante ale infracțiunii de violare de domiciliu. Revista Națională de Drept, 2012, nr.2, pag.50 ;
2. Legea nr.130 din 08.06.2012, privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă;
3. Revista Națională de Drept, 2010, nr.4, p.18-27;
4. S. Brînza, V. Stati, Tratat de drept penal, Partea specială, Vol.-I ;
5. Regulamentului Ministerului Sănătății nr.199 din 2003, pct.22 .
6. УГОЛОВНЫЙ ЗАКОН В ПРАКТИКЕ МИРОВОГО СУДЬИ: научно-практическое пособие, под ред. А.В. Галаховой, Норма, Москва, 2005, с.70;
7. Hotărîrea CSJ nr.23 din 2004;
8. Stati V., Unele considerații asupra practicii aplicării răspunderii penale pentru infracțiunea de violare de domiciliu (art.179 CP RM), în Revista Națională de Drept, 2010,nr.4 ;
9. Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, nr.4 din 19.06.2006.